

Administrațiunea,
și Tipografia.
Brașov, piața mare Nr. 30.
Serisori nefrancați nu se
acceptă. — Manuscrise nu se
acceptă.
REGRATE se primesc la Adm-
istrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anulări:
în Viena: M. Dutka, Heinrich
Wolff, Rudolf Mosse, A. Oppelits
Hochfolger; Anton Oppelits, J.
Dawicz, în Budapesta: A. V.
Baldberg, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karolyi & Leemann.
Prețului inserțiilor: o seriă
normată pe o coloană 6 cr. și
încă timbru pentru o publi-
cație. Publicări mai dese după
acord și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
costă 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

„Gazeta” iese în sâmbădă și
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la d.d. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
a administrațiunei, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
L.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dăsuță în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 8 fl., pe trei luni
3 fl. Una exemplară 5 cr. v. a.
său 15 bani. Atâtă abonamen-
tele câtă și inserțiunile suntă
a se plăti înainte.

Nou abonament la GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Aprilie 1895 st. v.

Se deschide nou abonament
care invităm pe toți amicii și
sprijinitorii fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	
pe un an	12 fl.
pe șase luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an	40 franci
pe șase luni	20 "
pe trei luni	10 "

Abonamente la numerele cu data
de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	2 fl.
pe șase luni	1 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an	8 franci
pe șase luni	4 "

Abonarea se poate face mai ușor
prin **mandate postale.**

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Bănci ungurești între Români.

I.

Brașov, 22 Martie v. 1895.

Datorim o răspuns preo-
mului român din Sesarmă, care ni-a
scărbănit despre opintirile Ungu-
rilor de a înființa „bănci” printre
Românii din comitatul Solnoc-
Dobéca și ni-a rugat să dăm un
statut conducătorilor poporului ro-
mân de acolo, ce atitudine se ob-
serva față cu acele opintiri.
Cu drept cuvânt este îngri-
țată inteligența română din acel
statut de urmările, ce le poate ave-
 pentru ea și pentru popor organi-
zarea de reuniuni de împrumut ma-
ghiare, la îndemnul și cu ajutorul

stăpânirii, prin satele locuite de
Români.

Bine au înțeles fruntașii popo-
lului nostru de acolo, că Ungurii
nu vor să înființeze reuniunile
aceste prin satele române, cum au
făcut în Cristur, Uriu, Spermezeu
și Chiuza, de dragul poporului ro-
mân, ca să-l aducă din starea lip-
sită, în care se află, la bunăstare,
ci urmăresc scopuri mult mai
egoiste de speculă.

Despre natura și însemnătatea
acestei specule însă, ni-se pare,
că omii noștri nu și-au dat pe
deplină seamă. Dacă ei — după cum
ne spune corespondența publicată în
numărul de Marti al fôiei noastre
— sunt de părere, că Maghiarii ur-
măresc cu înființarea acelor reu-
niuni scopul de a paraliza băncile
nostre, de a subjuga materialicesce
pe micii agricultori și inteligenți ro-
mâni dela sate, „ca să nu se potă
mișca liber în afacerile noastre ro-
mânesce”, și de „a căpătu mai mulți
domnișori unguri fără de subsis-
tență”, ei au găcit motivele cele
mai apropiate ale acțiunii ungurești
din cestiune, dăr n'au părăsit încă
pe deplin planul machiavelic, ce
ea îl urmăresc.

Nu-i vorba aici numai de a ține
în dependență materială pe sătenii
români, ca de pildă la alegerile die-
tale se se potă exercia asupra-le o
presiune, ca să voteze pentru can-
didatții guvernului. Au dovedit o sol-
găbirii și notarii tocmai în comi-
tatul Solnoc-Dobécei, că și fără
institute de bani maghiare ei au
destule mijloce de a teroriza și a
face presiuni în scopul acesta.
Ținta, ce-o urmăresc dăr prin or-
ganizarea amintită, este mult mai
mare. Ei au dat-o pe față din nou
dilele acestea în dietă — este ținta
de a cuceri pe cale socială și eco-
nomică poporul nostru pentru ma-
ghiarișmă.

Între cele 61 de petițiuni ale

municipiilor pentru luarea de mē-
sură spre înfrânarea mișcării în si-
nul naționalităților, asupra cărora
a discutat dieta dilele aceste, cea
mai de frunte, care a dat așa di-
cându directiva, a fost aceea a Un-
gurilor clușieni.

Un punct însemnat din acesta
petiția a Clușienilor, înaintată dietei
încă din Octombrie 1893, trată des-
pre băncile române, și modul și spi-
ritul, în care este redactat acest
punct, ne dă lămurirea de lipsă
asupra planului, ce se urmăresce
acuma prin organizarea de societăți
cooperative de împrumut maghiare
prin satele locuite de Români.

Băncile române, se dice aici, cu
legăturile lor de interese prind în
cursă întreaga masă a poporului. „Ca-
racterul român de rassă” nici chiar în
bisericile și școlile Românilor nu și
găsește o expresiune mai hotărâtă ca
în aceste institute. Firma lor, comp-
tabilitatea, corespondența, direcțiunea
e — românescă; acționarii și depo-
nenții încă sunt Români... mare
parte a preoților români din iubirea
de rassă se consideră ca agenți be-
nevoli ai acestor institute... și în
fruntea lor stau în cea mai mare
parte astfel de advocați, preoți și
funcționari pensionați români, cari
aprobe fără de excepțiune sunt
agitatori notorii — cu alte cu-
vinte sunt Români credincioși né-
mului lor.

„Caracterul român de rassă”
precum și „iubirea de rassă”
este dăr ce face să apară Unguri-
lor Clușieni atât de periculosă nu
numai influința, ce-o exercită băncile
române asupra poporului, ci și „di-
recțiunea” ei.

Din cauza acesta ei cer în petiția
lor un control mai strict din partea
statului asupra institutelor de bani
române, cu următoarea motivare ca-
racteristică:
„Un astfel de control este
necesar nu numai în interesul

averii acționarilor, ci și pentru că
bani, — cari cu drept sunt con-
siderați în epoca noastră, ca unul
dintre cele mai principale mijloce
ale fericirii, și cari tocmai pentru
aceia au o influință necalculabilă și
asupra înclinațiunei și a vieții spirituale
a poporului — se nu primescă un
caracter de rassă și se nu devină ast-
fel un mijloc de agitațiune“....

Este absurd din punct de
vedere al științei economice de a
confunda banul cu caracterul de
rassă, dăr în capetele sucite și in-
fierbentate ale șovinștilor unguri
s'a incubat odată idea, că banul
în mâna Românului este periculos,
când contribue ca înclinarea lui și
viața lui spirituală să nutrască și să
întărească caracterul său român.

Banul, ca mijloc al unei fer-
iciri, care se țintesc la ridicarea
mucei și a conștiinței naționale a
Românului, este o adevărată orde
pentru d'alde Bartha și soți, de aceea
ei umblă să paralizeze efectul bine-
făcător al banului pentru desvol-
tarea românilor, încercându în
tot chipul, prin forță și prin se-
ducere, să substituiescă influența ba-
nului românesc influența banului
unguresc.

Contrarii noștri vedă bine, că
cu măsurile coercitive, ce le cere
petiția Clușienilor, nu vor pute
dobândi nimic în direcția de a
schimba „caracterul de rassă” al
banului, ce circulă dela băncile
române între masele poporului, de
aceia s'au gândit să întreprindă
acea acțiune economică, de care
este vorba aici, căutându a exploata
influința banului în direcțiune con-
trară caracterului de rassă român.

Poporul român țăran are
lipsă de bani — și-au dis ei — de
ce se nu-i împrumutăm noi banii
aceștia, făcându astfel de-o parte
concurență băncilor române, ér de
altă parte câștigându noi „influența
necalculabilă, ce-o are banul asupra

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Rosa uitată.

Narațiune istorică, de Silvestru Frey.

(Fine.)

Peste Zarskoje-Selo domnia éráși o
liniște adăncă. Mulțimea de ôșpeți, cari
petrecuse ultimile săptămâni aici, părăsise
castelul.

Înaintea tuturor o făcu acesta Eudo-
xia Rasumin, însoțită de unchiul ei, prin-
cipele Odașkoff.

Încă în aceeași séra, în care se petre-
cuse scena de mai sus, alergă dânsa,
cărare pe calul ei negru, prin înalta portă
de gratii, spre pădurile, cari asemenea
unor negre umbre se întindeau de jur
înprejur, și înspre un viitor întunecos, ca
și acestea.

În scimb Ţarul și soția sa petre-
cure în cea mai intimă viață familiară
luminoșele zile de vară, ce urmară. Ei se
regăsiră după-ce întunecoșă umbră, ce-i
despărțise, fusese alungată într-un mod
făcitor.

În decursul zilei Alexandra Feo-
dorowna ședea cu mai mare plăcere și mai
adeseori pe terasa, care se întindea de-alungul
castelului, și acolo se ocupa dânsa séu cu
cusutul, séu cu cetitul. Séra sosia apoi
și Ţarul, ca în cercul alor séi se afe-
liniște și distracțiune după obositôrea
sarcină a grijilor de peste și, pe cari i
le cauza guvernarea marelui imperiu.

Se înțelege de sine, că generalul de
Klinger încă nu lipsea. Grația împărătesei
o poseda deja în mare grad, ér acuma se
străduia chier și Ţarul, ca să i-o arate
și pe a sa în deplină măsură.

Se vorbia se fôrte mult despre întâmplă-
rile cele mai noué, în cari Ţarul arătase
bătrânului răsboinic astfel de încredere,
care de abia se putea crede posibilă dela o
ființă atât de severă și atât de închisă,
ca a Ţarului Nicolae.

— „Eu n'am iubită nic-o dată pe
Eudoxia Rasumin”, dișe dânsul, când se
afla odată singur cu generalul. „Dăr își
mărturisesc sincer, că acea femeie nu era
de loc departe, de a câștiga putere asu-
pra mea. Ea scia fôrte bine, să și ascundă

propriile ei dorințe sub masca unui patrio-
tism infocată.”

— „Se dice, că dânsa a părăsit St.
Petersburgul”, observă generalul.

— „Eu i-am dat să înțelegă, că ar face
mai bine, să și alégă vre-un alt loc de
petrecere. Se dice, că dânsa a și plecat
la Paris: acolo poate țese în dragă voie
întrig și și poate arunca lațul după vre-
un altul.”

Ambii bărbați steteră un moment
tăcuți, lângă olaltă.

— „Vă pot oferi o țigare?” întrebă
Ţarul.

— „Majestatea Vóstră e prea grațiosă!”
— Nicolae oferí generalului o Havana, luân-
du și tot-odată și pentru sine una din plina
lui tabacheră.

Și îndată după aceea se înăltau
albastre rotogole de fum, pline cu acel
plăcută parfum, pe care numai cel mai
fin tutun îl pote răspândi.

— „Am voit deja de mult să vă
întreb, iubite generale, de modul cum
ați ajuns în plăcută pozițiune de a face
lumină în afacerea cu straja”, reîncep
Ţarul conversațiunea.

— „O, lucrul e cât se pote de
simplu! Majestatea Vóstră n'a audítă nic-
odată de Sonja?”

— „De Sonja? Nu, nic-o dată!”

— „Sonja Porfyrowna este cronică
vie a satelor, cari sunt în jurul
castelului Zarskoje-Selo. Dânsa e o străveche
bunică, ce locuiesce în apropiere. Ca fată
tineră, ea a slujit aici, în castel. Tot
ce a audít séu a vădut însași de
este săpată adănc în memoria sa. Și
ea le păzesce aceste lucruri, ca pe cea
mai scumpă comoră în existența ei, de alt
fel nu tocmai îmbrurător și decât le împăr-
tesce cuiva trebuie să aibă deplină convin-
gere, că respectivul e demn de acesta!”

— „Și cum ai făcută această cuno-
ștință?”

— „Sonja adună vara burueni de tot
soiul, cu cari apără poporul dela țară în
ôrele de primejdie. Astfel o întelni odată
când își urmăria prin parcul dela Zars-
koje-Selo această umană misiune. Éram în
apropierea tainicului loc, care ne causase
tuturor atâta bătea de cap. Sprijinindu și
capul cu mâna, se pleca dânsa printre
fereg și privia nemșcată la straja. Un cu-

inclinatiunii si a vietii spirituale a poporului" si folosindu astfel banul ungurescu ca mijloc de agitatie pentru interesele maghiarismului?

Aşa s'a zămislitu idea de a se înființa cu ajutorul unei mari bănci unguresci din Pesta societăți cooperative de imprumutare prin satele Românesci din comitatul Solnoc-Dobăcei și din alte comitate.

Idea maghiarisirii joca dera și aici rolul principal și acesta nu trebuie să o scapăm din vedere nici un moment frunțării poporului nostru.

Ceea ce credem noi, că trebuie neapărat să se întempe din partea lor față cu acestu nou plan de cucerire, vom arăta într'unu viitoru articolu.

Atentatū contra monumentului-Hentzi.

Despre atentatulū cu dinamitā, sēvērșitū ieri nopțe contra monumentului-Hentzi, "Budapesti Hirlap" aduce următoarea scire:

Noptea la 1 ora, o esplotiunea, ca un tunet, s'gdui piata Sf. George (Buda). Ferestrele dela tote casele din piata, precum și dela palatulū ministrului președinte, dela palatulū archiducului Josifū, și dela stavilele Curții au fost sdrobite totalū, er locuitorii acestor locuințe fugiri spariati, ca se afla cauza esplotiunii.

In fia-care se nascu mai intaiu gāndulū, cā contra momentului Hentzi s'a făcutu atentatū. De faptū așa s'a și întemplatū. S'a făcutu îndată cercetare și s'a constatātū, cā monumentulū-Hentzi era sē fi aruncātū în aerū.

Căpitanulū supremū Selley, care a fostu avisatū prin telefonū despre acēsta, s'a dus peste cāte-va minute la fața locului, însoțitū de-o mare gardă de poliștī, ca sē-și ia informațiuni asupra întemplării.

Cei ce umblaserā între orele 12 și 1 pe piata st. George, au vedutū unū omū ținērū de înfășurare elegantā și în vesminte deschise, care umbla în jurulū statuei, și se părea, ca și când ar fi pusū ceva pe pedestalulū ei. Apoi cu pași repezi o luā spre suburbiulū Christina...

Ce privesce atentatulū, putemū constata, cā statua n'a suferitū vătēmări considerabile. S'au ruptū numai cāteva gratii din grilajulū, ce încunjurā monumentulū, statua însă o lēmēsū intrēgā.

Din telegrama nōstrā de ieri se scie, cā atentatorulū a fostu prinsū. Elū se numesce Adrianū Szelles, redactorulū fōiei "Olvasd", care a fostu condamnatū la 6 luni închisōre pentru laesa-Majestate.

In interesulū adevērulū istoricū.

In opulū seu "Szabadsaghaczunk es a dakoroman torekvesek", d-lū Jancso Benedek reproduce la pag. 145 o scrisōre, ce a trimis'o Ludovicū Kossuth lui Bem, în care se dicu următoarele: "Am onōre a te încunoscīnța, ca d-lū Bălcescu, împuternicitulū partidei valah și ca încredințatū alū Valahilorū din Munți, mi-a trimisū o scrisōre a lui Iancu, în care conducētōrii se lēgā sērbătoresce, cā vorū pregătī poporulū pentru uniune, er și până atunci, când întregū poporulū va fi cāștigātū pentru acēstā causā, vorū ținē strinsū la neutralitate față cu armatele nōstre..."

Aserțiunea acēsta a lui Kossuth pōte sē arunce o umbrā nefavorabilā asupra caracterulū statornicū și decidētū alū nemuritorulū erou românū, presentūndulū ca pe unū omū, care de dragulū ideilorū kossuthiste, ar fi fostu în stare sē jertfēsēcā principulū cardinalū pentru care elū s'a luptatū cu atātā bravurā și consciințā de sine până la cāderea terorismulū maghiarū prin capitularea dela Șiria.

Pōte, ca în momente de strimtōre, cāpetenia terorismulū ungurescū, sē fi adresatū o ast-felū de scrisōre lui Bem, ca sē-i mai însufle curagiu. Ba se pōte și aceea, ca în partea întâiu a scrisorii lui Kossuth sē fi ceva umbrā de adevērū, sciutū fiind, cā unul dintre reprezentāții mișcării de pe atunci din Romānia, a fostu în Munți și a conferitū cu Iancu în Cāmpeni. Inșē nime nu va putē documenta, cā Iancu ar fi datū o declarațiune de conținutulū și înțelesulū scrisorii lui Kossuth, în ceea ce privesce "pregătirea poporului pentru uniune" și încă chiar din partea conducētōrilor, cari, după fantasia lui Kossuth, s'ar fi "legatū sērbătoresce" pentru acēsta.

Avemū din potrivā o classicā mār-turiā, care desminte formalū acēstā aserțiune falsā a lui Kossuth față cu Iancu și ceilalți prefecți și tribuni, cari tocmai pe atunci combăturā cu succēsū admirabilū contra insurgențilorū maghiari. Etā ce dicē prefecțulū de legiune Vasiliē Moldovanū, la pag. 154 a Memoriilorū sale, cari au esitū de sub tiparū țilele aceste:

"Kossuth... în dorința de a dobēndi pe Romāni pe partea sa... a trimisū din Seghedinū pe doi boeri din Romānia, cu plenipotența și inviatiunea a-și cerca noroculū. Spre scopulū acesta s'a ținutū o conferențā, la care a luatū parte Iancu, Balintū, Axente, Vlăduțū, eu și alții. La conferința acēsta a participatū și Nicolae Bălcescu, care în colorī vii ni-a descrișū despotismulū muscălescū, erā din partea nōstrā i-se rēspunde ca crānceniile terorismulū maghiarū... Nu era putere omenēsēcā, care sē fi pututū însufla simpatia pentru causa nedreptā a Maghiarilorū, cari prin "nemzetegység" decretaserā desnaționalisarea națiunii romāne și a celorlalte naționalități. ...Astfelū dērā N. Bălcescu s'a depārtatū

din Munți, fără a duce ceva mângāere pentru Kossuth, cu atātū mai puținū vr'o declarațiune liniștītōre. Ar fi și o absurditate a crede, cā Romānii, cari considerau uniunea Ardelului cu Țera ungurescā de mōrtea națiunii lorū; cari au combătutū vitejesce cu armele până la cāderea terorismulū maghiarū; cari au vedutū și cunoscutū caracterulū lui Kossuth din scrisorile acestuia adresate lui Dragoșū și Hatvani; cari, în fine, au vedutū purtarea Maghiarilorū în totā țera și mai recentū în Abrudū, și cari deplāngeau mōrtea lui Buteanu, Dobra, Molnar ș. a. — sē se fi însufletitū, ca prin minune de Kossuth" și de uniune.

O altā dovadă, cā Iancu n'a pututū sē dea o ast-felū de declarațiune lui Kossuth, suntū însē-și cuvintele lui Iancu din scrisōrea, ce a adresat'o lui Simonffy dreptū rēspunsū la o scrisōre a "guvernorului" cu data de 5 Iulie 1849. Etā, ce a dișū Iancu în acelū rēspunsū:

"Eu, și cu mine totī Romānii, considerāmū pe Kossuth de unū rebelū, prin urmare nu dorimū, ca unū atare sē ne cunōscā durerile și dorințele; cu atātū mai virtosū nu, cā judecāndū din antecedințe, în cuvintele lui Kossuth nu se potū încrede omenī de omenī..."

Er dēcā s'ar întempla, ca d-lū Jancso Benedek, ori alți "istoriografi" maghiari, sē tragā totuși la îndoiālā aceste puternice argumēte, cari rēstōrnā cu desēvērșire legenda lui Kossuth despre "pregătirea spiritelorū pentru uniune" din partea lui Iancu și a celorlalți conducētōri ai mișcării romāne din 1848/49, noi le mai aducemū unū argumentū și mai puternicū scosū din însași scrisōrea-rēspunsū a lui Iancu cātrā deputatulū Gozman, publicatā totū în Memoriile lui Vasiliē Moldovanū. Etā ce dicē între altele Iancu:

"Rēmānemū statornicī pe lângā punctele petitiunii din 15 Maiu (1848), alcătuite de totā națiunea... Nu suntemū în contrā, ba dorimū, ca fi aiaceleasī mame, sē avem același amicū și inimizū cu Maghiarii, dērā condițiunile atinse le pretindemū realizate — fără de acele a muri mai bine suntemū rezoluți..."

Urmēzā dērā de sine, cā cuvintele lui Kossuth din scrisōrea adresatā lui Bem, sēu cā s'au scrisū din partea celui dintāiu ca sē animeze pe celū de-alū doilea. sēu cā suntū unū falsificatū de cea mai rea specie, căci nimenī nu va putē produce o declarațiune în sensulū lorū cu iscălitura genuinā a lui Iancu.

Unū Francesū despre Romāni.

Publicistulū francesū Raoul Chelard, cunoscutū ca amicū alū Maghiarilorū, publicā în "Revue hebdomadaire" studiile, ce le-a făcutū elū cu ocașiunea unei escursiuni politice în Ardelū. Intre altele elū dicē:

Ce privesce maghiarisarea Romānilorū, pōte cā Maghiarii în inima lorū ar dori-o,

suntū însē prea rezonabili (?), ca sē credē realizarea acestui visū. Și în Ungaria, se scie bine și aceea, cā la finea secolului XIX, după renașterea simțēmētului naționalū, este imposibilū de-a desnaționalisa masse compacte, precum suntū Romānii, cari au o organizațiā proprie bisericēsēcā... Ce privesce deslegarea definitivā a cestiunei, Austro-Ungaria e destulū de puternicā, pentru de a-și apēra integritatea teritorului sēu. Massele romāne, îndată ce vorū vedē neproductivitaea agitāțiunilorū, se vorū supune conducerei agitațiunilorū, mai înțelepte, cărorā le suride viitorulū. Guvernulū ungarū, ca ori și care guvernū parlamentarū, se apāra cam slabū în contra agitāțiunei, o face chiar așa ca și guvernulū francesū față cu boulangismulū, și lasā acțiune liberā agitatorilorū până atunci, până când ei însi-și se prindū în mrejele lorū...

Astfelū scrie d-lū Chelard despre noi, și ne pare rēu, când trebuie sē vedemū, cā unū Francesū e în stare sē publice astfelū de păreri asupra Romānilorū. Norocū însă, cā suntū fōrte puținī omenī de acēstia, parte orbiți, parte mituiți de agēnții guvernului maghiarū.

SCRIRILE DILEI.

22 Martie.

Școlē unguresci printre Romāni. În comitatulū Coșocnei se vorū înființa în cursulū acestui anū încă douē școlē unguresci de-ale statului, prenume: una în Suciagū, pentru care suntū preliminarī 9542 fl. 44 cr. Acēsta va fi întocmitā pentru doi învățātōri, fiindū împreunātā și cu unū asilū de copii. A doua școlā se va înființa în comuna Suatū. Pentru țidirea acesteia, care va fi împreunātā și cu unū "Kisdodovo", suntū destinați din partea ministrului de culte și instrucțiune publicā 27,057 fl. 22 cr. "Kolozsvār" spune, cā afarā de aceste, se lucrēzā în presentū la planurile pentru ridicarea și a altorū școlē unguresci de statū.

—o—

Adunări kulturegyletiste. Dilele aceste douē societăți de maghiarisare și-au ținutū adunările generale, în cari s'a raportatū despre activitatea lorū maghiarisatōre. Una este "Societatea ungrurescā scolarā regnicolarā" cu sediulū în Budapesta. La adunarea aceste societăți a presidatū viceprimarulū Carol Gerlozcy, care în vorbirea sa de deschidere a espusū scopulū societății și rezultatele de cari a ajunsū. Scopulū aceste societăți, dicē Gerlozcy, este de-a maghiarisa pe tote terenule, a ridica pepiniere de maghiarisare, adecā Kisdodovuri, mai alesū în ținuturile locuite de nemaghiari, dēr mai alesū în comitatulū Pest-Pilis-Solt, unde locuescū 297,245 nemaghiari. Acēstia trebuie făcuți Maghiari cu ori-ce prețū. — A doua societate este "Kulturegylet"-ulū din Bihorū, care încă face treburi "frumōse" pentru maghiarisare.

—o—

La Neutra se va face nouā alegere de deputatū. Candidatulū "partidei populare" rēmāne totū cōntele Ioanū Zichy, er alū partidei guvernamentale este protonotarulū comitatensū Janits. Scirile, ce sosescū din Neutra, spunū, cā se factū ērași mari agitāții în cercū, mai alesū guvernamentali se pōrtā fōrte provocatōri. Cōntele Zichy a fostū Duminecā la Neutra, unde și-a ținutū vorbirea-programū. Foile guvernamentale inventēzā felū și felū de minciunī, bānuindū pe alegētōrii lui Zichy, cā ar voi sē provōce conflicte.

—o—

Distinguțiune. "Kronstädter Tageblatt" din locū primesce scirea telegraficā, cā episcopulū gr. cat. alū Gherlei, Ioanū Szabo a fostū numitū consiliarū intimū alū Majestății Sale.

—o—

"Zastava" persecutatā. Procuratura supremā din Seghedinū a intentatū procesū de pressā pentru agitare contra diarului sērbescū "Zastava". Judele de instrucțiā din Seghedinū a ordonatū telegrafic, sē se facā perchisițiā domiciliarā în redacțiunea

vēntū produse altulū. De-ōrece eramū amēndoi bētrāni, încrederea se stabili îndată între noi. Astfelū imi reuși sē afiu, fără multā ostenelā, acea istoriōrā, care a pututū deslega enigma".

In timpū ce generalulū vorbea, se apropiase și împērătēsa.

— "Imi permiți", întrebā dēnsa pe soțulū ei, punēndulū liiv brațulū pe după gātulū sēu, "ca sē vedū odatā pe Sonja?"

— "Tu mi-ai cetitū propria-mi dorințā din inimā", rēspunse Nicolae. "Ceutā-o sēu chiamā-o: noi vomū ingriji, ca bătrānețea ei sē nu mai fiā ingreunātā de nici o lipsā".

Sonja Porfyrowna primi dın caseta privatā a Țarului o pensiune, care-i ajungea pentru de a-și trăi într'unū modū liniștitū țilele.

Pe lângā multele istoriōre, pe cari le păstra în memoria sa, ea mai putū adauge încă una nouā. Acēsta tracta despre bunēțatea Țarului Nicolae și a frumōsei sale soții.

— — — — —

Din nou trecurā cāte-va sēptēmāni. In Zarskoje-Selo domnise în acestū rēstimpū o liniște deplinā.

Pārechea domnitōre plecase la o bae germanā. Starea sănētății împērătēsei, în urma emoțiunilorū sufletesce, pe cari avusesese sē le 'ndure, se totū slābia, așa încātū medicii declarārā, cā o curā este absolutū necesarā.

Pe pāmēntulū patriei dēnsa aflā ajutorulū doritū.

Când se reintōrse la Zarskoje-Selo, tōmna își mai arāta ultimele-i țile frumōse. Frunțele pomilorū și ale arborilorū începū a se îngālbini; numai sturzii și pirulele își mai fluerau încă melodiile lorū.

Celū dintāiu momentū liberū, de care putū dispune împērătēsa, ilū folosi spre a grābi în parcū. Cu o putere magicā era atrasā spre acelū locū, care jucase unū rolū atātū de însemnatū în propria-i viēțā. Dēr o mare mirare o cuprinse, când observā schimbarea, ce se făcuse aici. Straja dispăruse; er acolo, unde altădatā cresceau în disordine spinī și burueni, acum strălucea o mare de roze.

Unū strigātū de bucuriā se ivi pe buzele împērătēsei.

Când se întōrse, privi în ochii Țarului.

— "Ce gingașe surprindere mi-ai făcutū", dicē dēnsa emoționatā, rădīmāndulū-și capulū de umērulū înaltulū ei bārbatū.

Elū o sărutā pe frunte.

— "Ele suntū suriōrele tale", replicā dēnsulū, arătāndū la flori, "și le-am adusū din grādinele din Potsdam și Sanssouci. — Suntū decī rose germane, dintre cari cea mai frumōsā ești tu însa-ți!"...

Viēțā casnicā a aceste pārechī domnitōre aparținū celorū mai fericite cāsētōrii, de cari pōte aminti istoria. Țarulū Nicolae fū adese-ori mândrū, absolutistcū și despotcū. Dēr ca soțū fū modelū de fidelitate. Fiica Hohenzollernilorū decī n'a mai avutū nici-odatā causā de a se căi, pentru-cā i-a urmatū într'o țērā streinā.

Longinū.

„Astavei“, pentru ca s'e se descopere ma-
scripșul încriminat.

—o—

Monarcul nostru și contele Kál-
sky au gratulat prînzului Bismark din
ocidentul aniversarei zilei nasterii sale.

—o—

Invitare împărătească refuzată. Din
Berlin se telegrafează, că la adunarea din
11 Martie a partidei populare liberale, *Ruch-*
er a adus în discușiune și invitarea im-
peratului Wilhelm la prânșul pentru Bis-
marck. Partida a hotărît unanim, că vice-
președintele partidei liberale, *Schmidt*, nu
e dator să correspundă invitației împărăteștii.

În urma acestei *Schmidt* a adresat o scri-
mă mareșalului de curte, în care dă es-
senșă regretelor, că nu pôte participa la
prînșul dela Curte.

—o—

De-ale armatei rusești. Ministrul de
război ruseșcu *Wannowski* a ordonat o
reștiinere temeinică a regulamentului pentru
armată ruseșcă. Tôte trupele sunt
echipate cu puscă nouă.

—o—

Mare foc în Mentone. Eri și alături
bântuit în una dintre stradele principale
ale orașului Mentone, în Via Corso, un
foc îngrozitor. Otelul „des Anglais“ și
alte palate au fost cu totul distruse.
Paguba se urcă la 7 milioane lire.

—o—

Memorii din 1848/49 de Vasile Mol-
dovanu. Au apărut și s'au pus în
vînzare Memoriile lui *Vasilie Moldovanu* în
o broșură elegantă, de 11 cõle, format 8°.
Prețul unui exemplar e: 50 cr. sêu 1
ronă, plus 5 cr. porto poștal; pentru
România și străinătate 1 franc 50 bani.
Comenzile se fac la adresa: *Traian H.*
Copu, publicist, Brașov (Brassó). Coman-
tele se efectuesc prompt și sigur. Do-
torii de a posedă acestă prețiosă serie,
sunt rugați a grăbi cu procurarea ei la nu-
mă adresă. Exemplare pe credit nu se
vînd.

Comitatul Albei inferioare și-a ținut
adunarea de primăveră la 30 Martie n. c.
și a luat în discușiune, de-a se trimite o adresă de
la guvernul Wekerle, a fost puternic
combatută din partea d-lui canonic *Ge-*
orghe Popu din Blașiu.

Altă membru român din Blașiu, d-l
Augustin Bunea, a combătut, prin
un lung discurs, raportul vice-spanu-
lui arătându, că nu este fidel și obiec-
tiv, de-orece cele espuse în raport cu
reștinerea din timpul procesului
memorandului nu correspundă adevărului.
Vorbirea d-lui *Bunea*, după cum se
vede dintr'un raport al lui „*Kolozsvár*“,
în care luăm aceste date, a produs iri-
tație între Maghiari.

Vice-spanul *Csató János* s'a mâr-
ginit a da în scurte cuvinte cînclul rês-
puns, că „este datorința lui de-a da în ra-
port oghiinda fidelă a lucrului și decã din
rîndă se reflectează acest chip, cauza
nu este el“. Cuvintele aceste ale vice-
spanului au îndemnat pe d-lu canonic
Georghe Popu să cêră din nou cuvîntul,
de atunci ceta șovinistilor a început să
cîntec: „Cui îi vorbesc?“ „Nu te ascultăm!“
„Șești jos, nu te înțelegem!“ Din cauza
argumentelor acestora, d-lu canonic n'a pu-
tut să vorbească.

Amândoi membrii români și-au ținut
vorbirile în limba română. Nicl unul din
membrii maghiari nu s'a simțit în stare
să răspundă, ci prin voturile lor s'au mâr-
ginit de-a primi și aproba intru tôte pro-
punerile comisiunii, făcute, se înțelege, după
cãlăpold unguresc.

Congregațiunea

Comitatului Hunedóra, ținută în Deva, la
30 Mart. n. c.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.“)

(Fine.)

D-lu *Franciscu Hossu Longin*, conti-
nuând, dișe:

Da, onorab. Congregațiune, cele dișe
mine sunt adevărate; vë aduc la cu-
știință și aceea, că de un timp încoace

nu odată s'a întâmplat, că unii și alții
dintre țeranii cei huiduiți și ne îndreptățiți
au esclamat, că nu mai pot suferi nedrep-
tățile, ce li-se fac, și cu mînșire își es-
primău îngrășirea, că ei nu mai au nici-
nic un sprijin, și nu se mai pot stă-
pâni... (Voc: Asta e agitare! Sgomot!).

Ei, și vedeți, în asemenea casuri,
erăși numai noi, preținși agitatori, am
molcomit și am liniștit pe cei mînșii,
îndemnându-i să nu se abată dela căile le-
gale, dișcându-le, să suferă numai în pace,
că tot li-se va face dreptate, care nu
pôte perii.

Când însă stăpînirea, în loc să mai
ușureze starea poporului, continuă cu alte
și mai mari persecuțiuni, atunci, On. Con-
gregațiune, nu este cu puțință, să urmeze
alta, decăt, că va veni un timp, când
nici noi, cei ce suntem atăt de apropie
de popor, nu-l vom mai pute molcomi
(Sgomot!) și atunci rêsponderea va cãde
pe capul acelora, cari au dat anșă la
cele ce pot să urmeze (Sgomot!, desa-
probări).

Puteți să aduceți la cunoștință stă-
pînirii, că noi nicl pe-o cale nu voim să
ne lăpădăm de nemul, din care facem
parte; că noi de ameninșări și întemnișări
nu ne intimidăm, ci drepturile nòstre le
vom pretinde totu-deuna și în tot
locul!

Li-o puteți spune și acelora, cari ne
ameninșă cu *feru* și *foc*, că cel ce ame-
ninșă cu *feru* și *foc*, de *feru* și *foc* va perii.
Și decã cine-va crede, că pe noi are drep-
tul să ne atace cu *feru* și *foc*, s-eo știe,
că tot cu acelu drept și noi ne vom
apera tot cu *feru* și *foc* (Sgomot mare,
desapbări, ameninșări; Voc: Asta e
agitare!).

Precum vedeți, am fôrte multe mo-
tive, ca să nu primeseți propunerea comi-
siunii permanente, din contră, vin să fac
contra-propunerea, ca numirea noilor mi-
nistri să o luăm simplu la cunoștință.

Deputatul guvernamental alu cer-
cului Hunedóra, d-lu *Pogány Károly*, re-
flectându antevorbitorului, dișe, că deși
constelațiunile politice nu pot mulțumi pe
mulți, aceea totuși nu este adevărut, că
Românii sunt ameninșati cu *feru* și *foc*;
dișe mai departe, că sunt mulți dintre
Maghiari, cari simț necesitatea bunei în-
țelegeri între naționalități, ceea ce dênșul
crede, că se va și realiza, decăt tot, cu fi-
delitate, se vor supune legilor existente.

A cerut apoi cuvîntul membrul
Dr. Aurel Munteanu, care într'o vorbire
lungă și piperatã cu dovedî neresturnabile,
aducîndu mai multe casuri concrete, a luat
la rêsper pe toți ministrii de-arîndul,
arătînd portretul politic alu fiă-căruia,
deklarînd, în fine, că unor ast-fel de
ministri, nici ca Român, nici ca membru
alu Congregațiunii și nici ca membru alu
partidului național român, încredere nu-i
pôte vota.

S'a mai încercat a-și apera stăpînii
și consilierul *Ludovicu Réthy*, dér nu i-a
succes de loc, căci nimeni nu l'a apro-
bat, — ba când în cestiune personală *Dr.*
Aurel Munteanu a dovedit, că ce prostii
a vorbit, înși și prietini lui au risit.

Punîndu-se însă cestiunea la vot,
majoritatea a primit totuși propunerea
comisiunii permanente.

Au urmat apoi obiectele puse la or-
dinea zilei, cari s'au primit mai tôte, fără
multă vorbă. Causa cu fondul de pensiune
alu comunelor din fostul scaun alu
Orăștiei, unde e vorba de câteva mii, și
apelațiunea în cauza alegerii de primar
în Hașeg, au trecut, fără ca din părțile
respective să fi venit care-va să-și arate
vitejia aici.

Interesantă a fost și recercarea co-
mitatului *Heves*, în cauza §-ului 25 din art.
de lege VI din 1889. Fișpanul, nicl în co-
misiunea permanentă, nicl în Congrega-
țiune nu a putut afla un singur membru,
care să facă contra propunere, decl s'a
primit cu unanimitate motiunea de-a
sprigini cea recercare, prin care se inten-
ționează ștergerea acelu §.

În ordinea de di, între propuneri, a
fost una și a d-lui *Dr. A. Munteanu*. D-sa

a propus, ca „regulamentul intern“ să se
facă și în limba română, ca membrii ro-
mâni, cari nu știu unguresce, să știe, când
și unde au să vorbească și peste tot, ca
membrilor români să li-se facă înlesniri,
ca cu atăt mai bine să pôt lua parte la
rezolvirea cestiunilor ajunse la ordinea
zilei.

Cetindu-se atăt propunerea, cât și
motivele, protonotarul, fără a aștepta, ca
propunetorul să-și motiveze și verbal și
mai pe larg propunerea, face contra-pro-
punere, că adevăr să nu se facă acea înles-
nire, că „acum e lume ungurescă“, și ar fi
împreunată cu multe greutăți, decã s'ar
primi cea propunere.

La acest obiect încă s'a încins o
discușiune interesantă, și membrii *Dr. A.*
Munteanu și *F. Hossu Longin* au și apê-
rat cauza limbii cu mult curaj și cu
zdrobitoare motive. Ce să-i faci însă, decã
trăim „în lume ungurescă“, căci majori-
tatea a primit trecerea la ordinea zilei.

O mare minune s'a întâmplat totuși.
Un membru maghiar, d-lu *Lázár Árpád*,
deputat apponyist din cercul Dobrei, a
pledat pentru propunerea membrului *Dr.*
Munteanu, dișcînd, că cea propunere nu
alterează ideea de stat maghiar. La mo-
tivul din urmă, spriginitorul nostru și-a
câpătat rêsponsul.

Cu acestea ședința s'a ridicat.

Correspondențului.

Conflictul între Anglia și Franca?

Intre Anglia și Franca domnesce
erășî o stare încordată din cauza ces-
tiunii africane. Și care este motivul
iritațiunii? Aparinșă a două expedițiuni
franceze în așa numitul teritor alu com-
pagniei negre, dintre cari una a intrat
în Bușă, er cealaltă în Nupe, teritorii, cari
conform tractatului franco-inglesu dela
1890, aparțin Britaniei. Astfel acuma
atăt Anglia, cât și Franca se plâng
că ar fi ofensate în drepturile lor. Plînge-
rile lor însă sunt neîndreptățite, de-rece
tôte convențiile asupra împărșirii Africii
s'au încheiat fără aprobarea respectivelor
popore, și legăturile încheiate cu principii
sâu cu regi africani, în adevăr, nu au nici
o însemnătate, după cum o recunoșce aceta
chiar și *Rochus Schmidt* în opul său mai
nou scris asupra Africii ostice. El în-
suș dișe, că a încheiat multe convențiuni
de acestea cu principii africani, cari puneau
mâna pe cele trei cruci semnate în act,
fără însă de-a înțelege conșinutul și în-
semnătatea actului.

Întreprinderea de expedițiuni în Africa
vestică nu va fi periculoasă până atunci,
până când nu va duce la încercări în
Europa. Acum guvernul inglesu cere să
i-se dea din Paris lămuriri asupra amin-
titelilor expedițiuni franceze. Ori de care
natură vor fi însă acele lămuriri, totuși
la un conflict serios cu greu va ajunge
lucrul, căci interesele Angliei și ale Fran-
ciei, în ce privesce politica colonială, sunt
totu cam aceleași, și astfel guvernele
ambelor state caută să susțină raporte
amicale.

Academia română

Sesinnea generală din anul 1895.

Raportul secretarului generalu asupra lucrări-
lor făcute în anul 1894—95.

(Fine.)

5. Averea repausatului *Evangelie*
Zappa, din care Academia are drept să
primescă, conform testamentului, 1000 gal-
binii pe an, se află și acum discutată în-
nașta justiției, între moștenitorii de sânge,
statul român și statul elin. Procesul
intentat de Academie curatei judecăto-
resci, în a cărei administrare se află averea,
pentru plata vîrsămîntului anual, dela
1892 încoace, a fost câștigat la curtea de
apel din Bucureș, și sperăm, că în cu-
rînd Academia își va primi sumele dato-
rite ei pentru acest an.

7. Depositul de efecte alu Aca-
demiei se află, conform art. 42 din statute,
în pstrarea casei de depuneri și consema-
națiuni. Consiliul de administrațiune alu

acestei case, la 11 Octombrie 1878, luase
decisiunea de a scuti pe Academie de taxa
de deposit, pentru valorile sale. Actualul
consiliu, la 31 Ianuarie, a revocat acea
decisiune, hotărînd, că chiar de a doua di,
Academia să fi supusă la taxă. Delega-
țiunea, aflînd de aceta, prin vice-preșe-
dintele ei, *D. V. A. Urechia*, s'a adresat
Băncei Naționale, alu cărei consiliu a ho-
tărît să primescă depositul Academiei și
să-l păstreze, fără plată de taxe, și la
1 Februarie a cerut casei de depuneri res-
tituirea depositului, care a fost mutat la
Banca Națională. Ast-fel, Academia a fost
ferită de o cheltuță, care s'ar fi urcat cam
la 2.500 lei pe an.

8. Averea Academiei. Înainte de a
termina acestă expunere, mă cred dator
a vê arăta starea actuală a aerei Aca-
demiei, sporită în mod considerabil, de la
serbarea aniversarei de 25 ani a instituți-
unii nòstre, în 1891.

Averea Academiei se compune din 3
părți deosebite:

a) Donațiuni, cu destinațiune gene-
rală, de ale căror venituri Academia pôte
dispune după trebuințele sale;

b) Donațiuni cu scopuri determinate;

c) Subvențiunile anuale ale Statului,
din cari unele sunt la dispoșițiunea Aca-
demiei, altele au scopuri determinate.

Averea Academiei represintă un
capital total de lei 8.011.565 și un veni-
t total de lei 465.430.

Din acestă avere Academia pôte dis-
pune astăzi numai de venitul capitalului
de lei 7.535.017, adevăr de lei 378.603.

Capitalul Academiei, de lei 1.921.982,
cu venit actual de lei 77.058 și cu veni-
tului viitor de lei 18.827, adevăr în total
lei 96.885, este singur destinat pentru
cheltuecele generale.

Venitul actual de lei 301.545, alu
capitalului de lei 6.089.583, are destina-
țiuni speciale, conform actelor de dona-
țiune.

Dotatiunea anuală a Academiei de
cãtră Stat este de lei 63.000, din cari lei
20.000 pentru cheltuecele generale și lei
43.000 pentru cheltueli cu destinațiune spe-
cială, (lei 10.000 premii *Lázár* și *Eliade-Ră-*
dulescu, lei 33.000 pentru publicațiunile is-
torice *Hurmuzaki*).

Ast-fel, întrebuinșarea venitului Aca-
demiei de lei 465.430, este următorea:

Lei 23.827, de cari nu dispune încă.
Lei 145.141 pentru cheltueli generale, com-
puse din: Lei 77.058 venituri proprii. Lei
48.083 prelevări 15% dela fondurile spe-
ciale. Lei 20.000 subvențiunea Statului; Lei
296.462 cu destinațiune specială, adevăr:
Lei 301.545 venituri proprii. Lei 43.000
subvențiunea Statului. Lei 343.545, din
care se scade: Lei 48.083 prelevările de
15% ale Academiei; Lei 465.430.

DIVERSE.

Constantu. Colonelul ruseșcu și tot-
odată scriitor militar *Nyljeff*, a fost
osândit în 1825 la môrte în ruș, fiind că
luase parte la o conjurațiune contra împê-
ratului *Nicolae I*. Când era să-l esecute,
funia se rupse. Într'aceia i s'a dat a în-
țelege, ca să-și cêră agrățiare: „Cine ar
mai și pute trăi într'o țeră, în care nicl
funiile carnicului nu-s bune de nimic!“
rêsponse elu cu ton înalt, și apoi merse
din nou la môrte. O.

Literatură.

A apărut Nr. 6 din anul alu doilea
alu revistei ilustrate pentru familie „*Vatra*“
avîndu următorul sumar: Cestu réu, de
Ionu Slavicu; *La Malaga* (poesie), de *C.*
Berariu; *Literatura de astăzi* (trad), de *E.*
Florescu; *Hipnotismul*, de *Sc. A. Stân-*
cescu; *Prăvălia pisicii* (urmare și fine),
după *Balzac*; *Orgueil* (*Mândrie*), poesie
de *Bonifaciu Florescu*; *Pescarii* (urmare și
fine), de *St. Basarabeanu*; *Cetatea ferme-*
cată (poveste), de *Gr. Sima alu Ionu*;
Sub patrafir (poesie), de *George Cosbuc*;
Viôra din Cremona, de *Hoffmann*, Tr. d.
C. Ramur; *Două epigrame*, de *Sex. Tilu*;
Fel de felu, de * * *. Ilustrațiunile: Un
solav cetind versurile sale; O vânătore
de mistreți; Două excursioniste; Flori de
mac; Familia numărôsă; Schoking; Dela
balu mascat.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 2 Aprilie 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.85
Renta de corone ung. 4%	99.35
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	126.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	104.50
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	124.—
Bonuri rurale ungare 4%	98.75
Bonuri rurale croate-slavone.	98.25
Imprum. ung. cu premii	161.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	151.50
Renta de hartie austr.	101.55
Renta de argint austr.	101.65
Renta de aur austr.	123.95
Losuri din 1860	158.70
A cții de ale Băncei austro-ungar.	1083.—
A cții de ale Băncei ung. de credit.	475.25

A cții de ale Băncei austr. de credit.	411.40
Napoleoniori.	9.67 1/2
Mărci imperiale germane	59.75
London vista	122.20
Paris vista	48.35
Rente de corone austr. 4%	101.50
Note italiene.	46.15

Cursul pieței Brașov.

Din 3 Aprilie 1895.

Bancnota rom. Cump.	9.62	Vënd.	9.67
Argint român. Cump.	9.57	Vënd.	9.64
Napoleon-d'or Cump.	9.64	Vënd.	—
Galbeni Cump.	5.74	Vënd.	—
Ruble rusești Cump.	128—	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	59.10	Vënd.	—
Lire turcești Cump.	11.05	Vënd.	—
Seris. fono. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

JOSEF SCHUMANN,

măestru de lemnarie (Dulger diplomat)
Brașov, Strada Nouă de sus Nr. 17.

Se recomandă P. T. public, pentru orî și ce lucrare de lemnarie. Executare solidă și prețuri moderate.

Cu totă stima:

Josef Schumann.

673,1—3

De multe ori premiat.

Avemă onorea a recomanda on. publică pentru

Sesonul de primăvară și vară

fabricatele noastre din lână curată, recunoscute ca solide, și anume:

Stofe de rocuri și pantalon, confecționate în Cheviot și Kammgarn, Stofe Cheviot din lână veritabilă, Cheviot din Scoția.

Stofe de pardesiuri:

Stofe de uniforme în Tricot și Kammgarn. Diferite **postavuri și stofe dîrstite,** de calitate bună și foarte trainice, pentru săteni și economi.

Pleduri pentru bărbați, asortiment bogat.

Plapome de vară (așa numite Minister) moi, flexibile și trainice, din lână englezescă.

Covore și păsle de podini, mare asortiment.

De ore-ce amă mărită și completată cu cele mai bune și noue mașini fabrică noastră, întrebunțându numai lână curată, putem livra mărfuri bune și solide și corespunde pretensiunilor în privința modei și gustului.

Caete cu mostre stau la dispoziție.

Ne rugăm de cercetare număröse.

Wilhelm Scherg & Cie.

De multe ori premiat.

Nu cumpărați dela faură cărbuni!

(Este un proverb vechiu.)

Acestă proverb se potrivește la **stabilimentul meu cel mare,** care cumpără cantități mari de marfuri; avându cheltuieli puține pot vinde și eftin.

Mostre atragătoare pentru mușterii privați gratis și franco. Caete cu mostre, cum nu s'au mai vedutu până acum, pentru **croitori,** nefrancate.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvian și Dosking pentru inaltul cleru, stofe prescrise pentru uniforme funcționarilor c. r., asemenea pentru veterani, pompieri, gimnastici, livre-uri, postavuri pentru biliarde (mese de joc), și trăsuri. — **Asortimentu foarte bogat de LODEN** din Stiria, Carniola și Tirol, pentru BĂRBAȚI și DAME, cu prețuri originale ale fabriciei, ce nu i pte otera nici o concurență. Asortimentu de saluri fine și durabile pentru dame în colorii foarte moderne. — **Stofe de spălatu,** pleduri de voiaj dela 4—14 fl. Tote cele necesare la croitori, precum căptușeli de mâneci, nasturi etc.

Cine voiesce a cumpăra **postavuri eftine, solide, trainice, din lână curată,** ér nu sdrențe eftine, cari nu prețuescu nici câtu cusutulă croitorului, sē se adreseze la

Joh. Stikarofsky în Brünn. (Manchestern Austriei.)

Depozitu permanentu de postavuri peste 1/2 millione florini.

Trimiterea numai cu ramburse.

Sē se ferēscă

cumpărătorii de agenți și mamulari, care sub spitz marca „Marfa lui Stikarofsky“ oteră alte mărfuri false. La astfelu de omenii eu nu vëndu sub nici o condiție marfă.

629,10—24.

Biroul de Plasare și Informațiuni

„Central“

concesionatū din partea autorităților competente

GEORGE N. BLÄNDU

BRAȘOVU, (Transilvania) strada Sf. Ioanū Nr. 31.

Subsemnatulū am onore a aduce la cunoștința onor. publicū, precum și vechei clientele a Biroului de Plasare, E. Boltres, că **am înființatū unū**

Birou de Plasare și informațiuni

în Brașovū, (Transilvania) strada Sft. Ioanū Nr. 31.

Acestū Birou se ocupă cu **mijlocirea în servicii** a personalului trebuinciosū pentru Magazinuri de orice bransă, case particulare (private), Hoteluri, Birturi, Cafe-nele, Moșii și altele, precum și cu **vëndarea de case și locuri virane,** închirierea de odăi cu anū, luna séu săptămāna, precum și cu orice ce se atinge de această bransă.

La care 'mi voi da tôte silințele de a servi on. clientelă, câtuse pôte de conscienciosū și promptū.

Invitū deci pe on. publicū de a binevoi a mă onora cu cererile domnialorū.

Cu deosebită stimă:

George N. Bländu,

Brașovū, (Transilvania) str. sf. Ioanū Nr. 31.

La ori-ce informațiuni, ce se va cere prin postă din ori și ce țară, Biroulū este gata a răspunde.

NB. Sē se aplice marca trebuinciosă pentru răspunsū.

Am onore a aduce la cunoștința puelică, că cu ziua de astăzi **am deschisū în Brașov la casa mea proprie, Calea gărei Nr. 41**

unū depositū de bere,

sub conducerea Domnilorū

Bognár & Szántó.

Acestū depositū principalū va conține tôte specialitățile de bere, ce produc berăria din Schwechat și Steinbruch în butoie și butelii, calitatea cea mui bună și prospetă.

Vëndarea cu prețurile originale.

Numai acelea butelii cu bere, a căror dopuri și vignete vor fi provēdute cu marca alăturată, suntă a se considera ca productulū meu.

Telephon Nr. 124.

Cu totă stima:

Anton Dreher.

679,2 - 3

Avisū amatorilor de bere!

Subscrisulū 'mi permit a aduce la cunoștința onoratului public, că

am unū depositū din berea cea de renume universalū din fabrica lui ANTON DREHER,

care o recomandă și o trimite în casa fie-căruia cu prețurile următoare:

Bere de Steinbruch (Lager)	1 sticlă	17 cr.	fară de sticlă.
" " Mărtisorū	" "	18 "	
" " duplă	" "	19 "	
" " Corónă	" "	19 "	
" " Boch négră	" "	20 "	
" " Schwechat de Mărtisorū	" "	20 "	

O sticlă se socotese cu 10 cr. și totū în prețulū acesta se ia și inderetū.

Cu totă stima:

IOSIF VITÉZ,

locanda de dejun, delicatose și bacanie
Brașov, Tergul Inului 24.

171,2—3